

Sygn. akt VU 947/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Mariola Mastalerz

Protokolant st. sekr. sądowy Ilona Królikiewicz

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku **J. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..**

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania J. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..

z dnia 26 lipca 2012r. sygn. (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje J. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 12 maja 2011r. do dnia 30 czerwca 2013r.,

2. odwołanie J. P. od decyzji z dnia 26 lipca 2012r. znak : (...)(...) odmawiającej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, zgłoszone na rozprawie w dniu 18 listopada 2013r. przekazać do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..

Sygn. akt VU 947/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 lipca 2012 roku nr (...)(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M.. odmówił J. P. prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu organ rentowy podał, że wnioskodawca jest zdolny do pracy zarobkowej, a zatem brak jest podstaw do przyznania świadczenia.

W odwołaniu od tej decyzji skarżący J. P. wnosił o zmianę tej decyzji i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

Drugą decyzją również z dnia 26 lipca 2012 roku nr (...)(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M.. odmówił J. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy jakiemu uległ w dniu 17 listopada 2010 roku.

Na rozprawie dniu 18 listopada 2013 roku wnioskodawca oświadczył by złożone odwołanie potraktować jako odwołanie również od drugiej decyzji tj. od decyzji odmawiającej prawa do renty w związku z wypadkiem przy pracy. Podniósł, iż domaga się przyznania przede wszystkim renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem

a nie z ogólnego stanu zdrowia. Oświadczył również, iż otrzymał z ZUS jedną decyzję od której złożył odwołanie, a o istnieniu drugiej decyzji dowiedział się z odpowiedzi na odwołanie.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił, co następuje:

J. P. urodził się w dniu (...). Wnioskodawca ukończył technikum elektryczne - mechaniczne. W okresie aktywności zawodowej pracował przede wszystkim jako elektromonter (1977-2007, 2007-2010).

(okoliczności niesporne, świadectwa pracy k. 8-16 w aktach ZUS, oświadczenie wnioskodawcy k. 48)

W dniu 17 listopada 2010 roku J. P. uległ wypadkowi w pracy. Podczas montażu instalacji odgromowej, stojąc na drabinie, osunął się wraz z nią na podłogę w wyniku czego doznał urazu głowy, wstrząśnienia mózgu, zwichnięcia w stawie między paliczkowym bliższym palca V ręki lewej oraz stłuczenia klatki piersiowej.

(dowód: protokół ustalenia okoliczności wypadku k. 7-14 akt ZUS)

Wnioskodawcy w okresie od 1 stycznia 2011 roku do 17 maja 2011 roku wypłacono zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego po ustaniu ubezpieczenia, a za okres od 18 maja 2011 roku do 11 maja 2012 roku wypłacono świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia wypadkowego po ustaniu ubezpieczenia.

(dowód: pismo organu rentowego z dnia 22 listopada 2013 r. k. 76-77)

Wnioskodawca wystąpił w dniu 26 kwietnia 2012 roku z wnioskiem o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

(dowód: wniosek k. 1-3 akt ZUS)

Orzeczeniem z dnia 5 czerwca 2012 roku Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, iż wnioskodawca jest niezdolny do pracy do 30 czerwca 2013r. Taki wniosek wywiódł ze stopnia zaawansowania rozpoznanego u niego schorzenia w postaci: zawrotów głowy, szumów usznych, niedosłuchu odbiorczego z zachowaną społecznie funkcją słuchu bez zaprotegowania, zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa z zespołem bólowym szyjnym i piersiowym bez istotnego ograniczenia sprawności, przebytego zwichnięcia stawu między palczkowego bliższego V palca lewej ręki oraz przebytego w pracy w dniu 17 listopada 2010 roku urazu głowy, kręgosłupa szyjnego, klatki piersiowej i lewej ręki.

(dowód: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 26.06.2012r. wraz z dokumentacją medyczną teczka w aktach ZUS)

Od powyższego orzeczenia został zgłoszony zarzut wadliwości, w wyniku czego wnioskodawca został skierowany na badania do Komisji Lekarskiej ZUS, która w dniu 16 lipca 2012 roku po rozpoznaniu tożsamy schorzeń uznała wnioskodawcę za zdolnego do pracy.

(dowód: orzeczenie komisji lekarskiej z dnia 16.07.2012 r. k. 49 wraz z dokumentacją medyczną teczka w aktach ZUS)

Aktualnie u wnioskodawcy występują następujące schorzenia:

- zaawansowane zmiany zwyrodnieniowo - wytwórcze kręgosłupa szyjnego z wypuklinami dyskowymi na poziomie C5 - C7, , niestabilność C5/C6,
- przewlekłe, często nasilający się zespół bólowy kręgosłupa szyjnego w przebiegu ww zmian, obecnie bez objawów korzeniowych, z objawami ubytkowymi w lewej kończynie górnej (rozpoczynająca się mielopatia szyjna?) oraz z ograniczeniem ruchomości kręgosłupa w tym odcinku,
- miernie zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowo — krzyżowego, bez objawów korzeniowych i ubytkowych z miernym ograniczeniem ruchomości kręgosłupa w tym odcinku,

- dwojenie przy patrzeniu w prawo — do obserwacji i diagnostyki,
- przebyte wstrząśnienie mózgu (17.11.2010r.),
- nadciśnienie tętnicze,
- zawroty głowy i zaburzenia równowagi o mieszanej etiologii,
- obustronne odbiorcze uszkodzenie słuchu stopnia umiarkowanego,
- zespół szyjny.
- przebyte zwichnięcie stawu międzypaliczkowego bliższego palca V ręki lewej.

(dowód: opinia biegłego neurologa B. S. główna k. 15-17verte oraz uzupełniająca k. 51-51verte, opinia biegłego otolaryngologa M. Z. główna k. 24-24 verte wraz z opinia uzupełniająca k. 57, opinia biegłego ortopedy R. E. k. 36-37verte)

Z powodów neurologicznych wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy zarobkowej zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji okresowo do 30 czerwca 2013 roku.

(dowód: opinia biegłego neurologa B. S. główna k. 15-17verte oraz uzupełniająca k. 51-51verte)

Z powodów ortopedycznych i laryngologicznych wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

(dowód: opinia biegłego otolaryngologa M. Z. główna k. 24-24 verte wraz z opinia uzupełniająca k. 57, opinia biegłego ortopedy R. E. k. 36-37verte)

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Z kolei przepisy art. 12 ust. 2

i 3 stanowią, że całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która

w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się po pierwsze stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz po drugie możliwości wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj

i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 ust. 1). Natomiast zachowanie zdolności do pracy w warunkach określonych w przepisach o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych nie stanowi przeszkody do orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy (art. 13 ust 4).

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 powyższej ustawy renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt 10 lit. a), pkt 11-12, 13 lit. a), pkt 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Częściowa niezdolność do pracy polega na utracie w znacznym stopniu zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. „Doniosłe znaczenie w konstrukcji częściowej niezdolności do pracy (której definicję zawiera art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS) ma podkreślenie, że chodzi o ocenę zachowania zdolności do wykonywania nie jakiegokolwiek pracy, lecz pracy „zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji”. R. legis wyodrębnienia tej przesłanki stanowi wyeliminowanie sytuacji, w których ubezpieczeni o wyższych kwalifikacjach po utracie zdolności do ich zarobkowego wykorzystania zmuszeni byłiby podjąć pracę niżej kwalifikowaną, do której zachowali zdolność, wobec braku środków do życia. Inaczej mówiąc, ubezpieczony może być uznany za częściowo niezdolnego do pracy, gdy zachował zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (na przykład pracy wymagającej niższych albo niewymagającej w ogóle jakichkolwiek kwalifikacji), lecz jednocześnie utracił w znacznym stopniu zdolność do pracy, do której posiada kwalifikacje. Wyjaśnienie treści pojęcia „pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji” wymaga uwzględnienia zarówno kwalifikacji formalnych (czyli zakresu i rodzaju przygotowania zawodowego udokumentowanego świadectwami, dyplomami, zaświadczeniami), jak i kwalifikacji rzeczywistych (czyli wiedzy i umiejętności faktycznych, wynikających ze zdobytego doświadczenia zawodowego), (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2006 roku, I UK 103/06 OSNP 2007/17-18/261).

Biorąc pod uwagę, iż wnioskodawca ma wykształcenie techniczne – ukończył technikum elektroniczne i mechaniczne, a także, iż przez okres ponad 30 lat pracował jako elektromonter, ocenę jego zdolności do pracy, w świetle powyższych rozważań należało odnieść do kwalifikacji formalnych które pokrywają się z rzeczywistymi.

Dla ustalenia, czy wnioskodawca jest niezdolny do pracy w rozumieniu przepisów cytowanej ustawy, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych neurologa B. S., ortopedy R. E. oraz otolaryngologa M. Z. (2) - biegłych z zakresu dziedzin medycyny, w ramach których mieszczą się rozpoznane u niego schorzenia.

Biegli sporządzili opinie po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną wnioskodawcy, wynikami dodatkowych badań oraz po przeprowadzeniu jego osobistego badania. Określili w opiniach na jakie schorzenia cierpi obecnie wnioskodawca.

Opinie biegłej neurolog B. S. stanowiły dla Sądu podstawę ustaleń faktycznych odnośnie spornej kwestii, gdyż są jasne, logiczne i wyczerpująco uargumentowane. Ponadto opinie te zawierają przekonujące, oparte na szerokiej i wnikliwej analizie dokumentacji medycznej i przedmiotowym neurologicznym badaniu wnioskodawcy wnioski.

W sprawie niniejszej biegła B. S. ostatecznie (po uwagach organu rentowego) rozpoznała u wnioskodawcy zaawansowane zmiany zwyrodnieniowo - wytwórcze kręgosłupa szyjnego z wypuklinami dyskowymi na poziomie C5 - C7, niestabilność C5/C6, przewlekłe, często nasilający się zespół bólowy kręgosłupa szyjnego w przebiegu ww zmian, obecnie bez objawów korzeniowych, z objawami ubytkowymi w lewej kończynie górnej (rozpoczynająca się mielopatia szyjna?) oraz z ograniczeniem ruchomości kręgosłupa w tym odcinku, miernie zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowo – krzyżowego, bez objawów korzeniowych i ubytkowych z miernym ograniczeniem ruchomości kręgosłupa w tym odcinku, dwojenie przy patrzeniu w prawo – do obserwacji i diagnostyki, przebyte wstrząśnienie mózgu (17.11.2010r.). W jej ocenie wnioskodawca jest obecnie częściowo niezdolny do pracy okresowo do 30 czerwca 2013 roku. Częściowa niezdolność do pracy jest spowodowana zarówno przez następstwa wypadku w pracy z dnia 17 listopada 2010 roku jak i chorobami samoistnymi. W uzasadnieniu swojej opinii głównej biegła wskazała, że badała wnioskodawcę w 16.07.2012r. (z polecenia Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. sygn. spr. IVU 121/12).

Stwierdziła wówczas, że wnioskodawca po wyczerpaniu okresu zasiłkowego (tj. od 17.05.2011 r.) był nadal niezdolny do pracy początkowo w ramach świadczenia rehabilitacyjnego (do 16.05.2012r) i dalej z tytułu częściowej niezdolności do pracy, okresowo do 31.12.2012r. Stan neurologiczny badanego, od czasu poprzedniego badania nie uległ istotnej zmianie. Przewlekły zespół bólowy kręgosłupa szyjnego w przebiegu zaawansowanych zmian zwyrodnieniowo - dyskopatycznych, nasilony po przebytych urazie (niestabilność C5/C6 - wypadek w pracy w dniu 17.11.2010r.), z utrzymującymi się objawami ubytkowymi oraz bóle, zawroty głowy i zaburzenia równowagi o mieszanej etiologii (kręgowo pochodne, pourazowe, naczyniowo pochodne — z licznymi ogniskami prawdopodobnie zmian bliznowatych poniedokrwiennych w istocie białej obu półkul) — powodują u wnioskodawcy nadal znaczne ograniczenie zdolności do pracy w zawodzie wykonywanym od wielu lat (elektromonter, praca na wysokości).

W swojej opinii uzupełniającej biegła wskazała, że zaawansowane zmiany zwyrodnieniowo — dyskopatyczne odcinka szyjnego kręgosłupa były obecne u wnioskodawcy przed wypadkiem. Zmiany takie powodują ograniczenie ruchomości kręgosłupa. Niestabilność nie powstaje samoistnie w okresie tak zaawansowanych zmian zwyrodnieniowych. Uraz głowy ze wstrząśnięciem mózgu zawsze powoduje przeciążenie odcinka szyjnego i bardzo często wtórnym następstwem urazu głowy jest uraz skrętny kręgosłupa szyjnego i pourazowy zespół szyjny. Dlatego też czasie hospitalizacji bezpośrednio po wypadku wykonano u wnioskodawcy nie tylko badanie TK głowy, ale również badanie TK kręgosłupa szyjnego. Badanie TK, jak i badanie RM pozwala ocenić struktury anatomiczne, nie można jednak na podstawie tego badania rozpoznać lub wykluczyć niestabilności kręgosłupa. Tego typu zaburzenie można stwierdzić jedynie w czynnościowym zbadaniu RTG. Ponadto, dość często objawy niestabilności, kliniczne i radiologiczne ujawniają się dopiero po pewnym czasie od urazu. Zdjęcia RTG kręgosłupa szyjnego sugerujące niestabilność wykonano u powoda w 01/2011r. Wbrew organowi rentowemu wskazać należy, iż istniejące przed wypadkiem zaawansowane zmiany zwyrodnieniowo — wytwórcze, do czasu wypadku nie powodowały u powoda nasilonych dolegliwości bólowych. Dopiero przebyty w dniu 17.11.2010r. uraz głowy i przeciążenie kręgosłupa szyjnego uaktywniło te zmiany. Od czasu wypadku u wnioskodawcy utrzymuje się przewlekły zespół bólowy kręgosłupa szyjnego, często zaostrzający się, z objawami rozpoczynającej się mielopatii szyjnej i z ograniczeniem ruchomości kręgosłupa w tym odcinku. Z punktu widzenia neurologa, 61-letni mężczyzna po przebytych urazie głowy ze wstrząśnięciem mózgu i wtórnym przeciążeniu kręgosłupa szyjnego w 11.2010r., z zaawansowanymi zmianami zwyrodnieniowo - dyskopatycznymi kręgosłupa szyjnego, z niestabilnością C5/C6, ograniczeniem ruchomości kręgosłupa szyjnego, z objawami rozpoczynającej się mielopatii szyjnej, z zawrotami głowy i zaburzeniami równowagi — ma znacznie ograniczoną zdolność do pracy zgodnej z jego kwalifikacjami wykonywanej od ponad 35 lat jako elektromonter.

Mając na względzie powyższe jednoznaczne opinie biegłej neurolog Sąd nie miał wątpliwości, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy zgodnej z kwalifikacjami począwszy do dnia 30 czerwca 2013 roku.

Podkreślenia wymaga fakt, że u wnioskodawcy została stwierdzona m.in. zaawansowane zmiany zwyrodnieniowo - wytwórcze kręgosłupa szyjnego z wypuklinami dyskowymi na poziomie C5 - C7, niestabilność C5/C6, przewlekłe, często nasilający się zespół bólowy kręgosłupa szyjnego w przebiegu ww zmian, obecnie bez objawów korzeniowych, z objawami ubytkowymi w lewej kończynie górnej (rozpoczynająca się mielopatia szyjna?) oraz z ograniczeniem ruchomości kręgosłupa w tym odcinku, miernie zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowo — krzyżowego, bez objawów korzeniowych i ubytkowych z miernym ograniczeniem ruchomości kręgosłupa w tym odcinku, a więc zmiany z zakresu specjalności biegłego neurologa. To ta biegła właśnie posiada największą wiedzę specjalistyczną do tego, aby móc ocenić wpływ tej choroby na zdolność do pracy zgodnej z kwalifikacjami. Z tych też względów Sąd nie podzielił ostatecznych wniosków z opinii biegłego laryngologa M. Z. oraz ortopedy R. E..

Nie można zgodzić się również zarzutem organu rentowego, iż zdolność do pracy wnioskodawcy winna być przez biegłą oceniana w kontekście do wykonywania przez J. P. prac typowo fizycznych jak i prac umysłowych (k. 47). Z takim stanowiskiem nie sposób się zgodzić. Wnioskodawca z zawodu jest technikiem mechanikiem - elektromonterem, dlatego zdolność do pracy winna być oceniana do pracy przy maszynach, przy maszynach w ruchu oraz na wysokościach.

W odniesieniu do takiej właśnie wykonywanej pracy, zdolność do pracy oceniała biegła neurolog, co wynika wprost z treści jej opinii głównej (k. 17verte).

Wobec stanowczych wniosków płynących z opinii biegłej z zakresu neurologii nie było potrzeby dalszego mnożenia opinii uzupełniających, ani powoływania kolejnych biegłych z tej samej dziedziny na okoliczności, które zostały już dostatecznie wyjaśnione. Opinie te, po ich uzupełnieniu, należało bowiem przy uwzględnieniu treści art. 233 § 1 k.p.c. ocenić jako fachowe, rzetelne oraz pełne. Specyfika dowodu z opinii biegłego polega m.in. na tym, że jeżeli taki dowód został już przez Sąd dopuszczony, to opinii kolejnego biegłego można żądać jedynie "w razie potrzeby", a więc wówczas, gdy opinia złożona do akt sprawy zawiera istotne braki, jest niepełna bądź niejasna, względnie też nie wyjaśnia istotnych okoliczności niezbędnych do jej rozstrzygnięcia.

Potrzeba taka nie może być wyłącznie wynikiem niezadowolenia strony z niekorzystnego dla niej wydźwięku konkluzji opinii, lecz musi być następstwem umotywowanej krytyki dotychczasowej opinii. (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2001 r., IV CKN 478/00, LEX nr 52795; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2002 r., II CKN 639/99, LEX nr 53135).

Wbrew stanowisku organu rentowego biegła neurolog w sposób dostateczny wykazała, iż wnioskodawca utracił częściowo zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji w okresie procesu leczenia schorzenia i rehabilitacji z tym związanej.

Czasokres niezdolności do pracy ubezpieczonego Sąd ustalił w oparciu stanowisko biegłej neurolog tj. do 30 czerwca 2013 r. Biorąc pod uwagę, że wnioskodawca złożył wniosek o rentę w dniu 26 kwietnia 2012 roku, a do dnia 11 maja 2012 roku pobierał świadczenie rehabilitacyjne, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmieniając na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zaskarżoną decyzję przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia od dnia zakończenia pobierania świadczenia rehabilitacyjnego, czyli od dnia 12 maja 2012 r. do 30 czerwca 2013 roku.

W ocenie Sądu brak jest podstaw by odwołanie złożone przez wnioskodawcę w dniu 21 sierpnia 2012 roku traktować jako odwołanie od dwóch decyzji wydanych w tym samym dniu, jak tego chce wnioskodawca, czyli od decyzji odmawiającej prawa do renty z ogólnego stanu zdrowia jak też od decyzji odmawiającej prawa do renty z tytułu wypadku przy pracy. W odwołaniu tym wnioskodawca precyzyjnie oznaczył decyzję, od której się odwołuje oraz rodzaj świadczenia, którego zaskarżoną decyzją mu nie przyznano. Powyższe jednoznacznie wskazuje, iż odwołuje się od decyzji odmawiającej prawa do renty z ogólnego stanu zdrowia. Ponadto z twierdzeń wnioskodawcy nie sposób przyjąć by odwołanie to dotyczyło dwóch decyzji. Wnioskodawca kategorycznie stwierdził bowiem, iż organ rentowy przysłał mu tylko jedną decyzję, od której niezwłocznie się odwołał, a o istnieniu drugiej decyzji dowiedział się dopiero po doręczeniu mu odpowiedzi na odwołanie w niniejszej sprawie. Organ rentowy nie złożył przy tym dowodu doręczenia wnioskodawcy dwóch decyzji wydanych w dniu 26 lipca 2012 roku.

Skoro zatem wnioskodawcy nie doręczono decyzji z dnia 26 lipca 2012 roku w przedmiocie prawa do renty z tytułu wypadku przy pracy, to tym samym nie ma podstaw do przyjęcia, by odwołaniem złożonym w dniu 21 sierpnia 2012 roku objęta była również ta decyzja.

Dlatego też, oświadczenie wnioskodawcy złożone do protokołu rozprawy z dnia 18 listopada 2013 roku Sąd potraktował jako odwołanie od decyzji z dnia 26 lipca 2013 roku odmawiającej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem, które stosownie do treści art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. przekazał do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..